

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za jeden mesec 1 gid.40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za jeden mesec 1 gid.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katel. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 164.

V Ljubljani, v četrtek 22. julija 1897.

Letnik XXV.

Hannibal ante portas.

Dolgo, dolgo smo čakali, pa vendar dočakali smo, da so padle tudi največjim optimistom in rojenim posredovalcem luskine raz očij. Tudi ti sedaj sprevidijo, da je delala vlada na vse kriplje na to, da bi celjska nižja gimnazija začela hirati in da bi konečno popolnoma poginila. „Stvar (slov. celjsko gimnazijo), hočejo uničiti“, tako se glasi brzojavka veljavnega slovenskega politika iz Grada. O, da bi bili naši vodje in merodajni krogi vendar to že prej sprevideli, nikdar bi ne bilo prišlo tako daleč! Zibali so se v optimizmu, verovali tolažilnim besedam g. ministra Gautecha, v zadnjih mesecih se menda sploh niso več za stvar brigali, ker so mislili, da je vse v najlepšem redu. In vendar se je naš celjski zavod od vlade že od tistega trenutka popolnoma ignoriral, ko je bil kredit odklonjen; že dne 5. januarja je bila osoda tega zavoda določena. Ko bi se bili hoteli naši uplivni možje le malo brigati, zvedeli bi bili vse, kako životari ta zavod, ki je od vlade v gnetnem oziru popolnoma zapuščen. Vendar vlada je bila tiha, merodajni krogi so bili menda tudi tihi in tako so se razvile prve kali hiranja v tem zavodu.

Dne 18. julija nas zdrami „Fremdenblatt“ iz prijetnega spanca. „Zavod je razpuščen!“ „Hannibal ante portas!“ To je klic po Spodnjem Stajarskem, vendar upamo, da v tem obupnem boju ne bomo osamljeni ostali, ampak da se bodo tega boja udeleževali ne le vsi Slovenci, ampak tudi Čehi, Poljaki, sploh vsi avstrijski Slovani in tudi vsi pravični Nemci. Čast vseh avstrijskih Slovanov je v tem boju angažirana. Saj morajo čutiti krivico vsi udje kake dru-

žine, če se ta tudi najmlajšemu in najubožnejšemu bratu dela. In ravno zato, ker smo med vsemi slovanskimi narodi najmanjši, najubožnejši in najbolj stiskani, upamo tembolj na simpatije drugih avstrijskih Slovanov.

Ko je bil v torek, dne 20. t. m. shod zaupnih mož v Celji, videlo se je, kako veliko je zanimanje v spodnještajarskih pokrajinah za našo gimnazijo, za našo pravično stvar. — Posebno mnogobrojno se je udeleževala duhovščina tega zbora, razven tega pa tudi posvetni, merodajni rodoljubi, ki so v boju za narodne pravice že osiveli. Število udeležencev cenilo se je nad sto. Kar je kvas kruhu, to je bil ta shod v gibanju za našo pravično stvar. Gibati se moramo, jasno in odločno govoriti, to je conditio sine qua non, če hočemo kaj doseči. — Proč s posredovalci in kimovci! — Kajti „Hannibal ante portas.“

Kar smo zamudili, hočemo popraviti. Priti mora do vseslovenskega shoda, in tam se bo slišal glas sicer ubožnega, vendar pa vernega in vse skozi lojalnega naroda, ki je sto in stokrat prelival kri za državo, katera pa hoče sedaj v zahvalo njegovemu naraščanju pot v srednje šole zapreti.

Pri vseslovenskem shodu se bo tudi pokazalo, kdo da več premore, ali par sto celjskih nemškutarjev-odpadnikov, na katere se vlada vedno tako skrbno ozira v kljub plavici in drugim „patrijotičnim dejanjem“, ali pa na skromne Slovence, ki ne zahtevajo niti desetinke svojih pravic.

Vseslovenski shod mora biti impozantna manifestacija za slovensko gimnazijo v Celju. Jasen in odločen mora biti govor na tem shodu: „Mi ne trpimo provizorija, mi hočemo imeti s prihodnjim

šolskim letom svojo gimnazijo, ne oziraje se na to, kaj poreče deželni odbor štajarski, kojega stališče v tem vprašanju je le predobro znano! Vlada naj pokaže, da se ne boji celjskih hujskačev-odpadnikov, pokaže naj, da hoče ustreči pravičnim željam vseh narodov. Če se sedanja vlada ne bo mogla ali ne bo hotela za to odločiti, popihala jo bo skupna vzajemnost vseh slovanskih avstrijskih narodov s pozorišča, kakor že marsikatero drugo.“ Ravno zadnji shod zaupnih mož v Celji nam daje nado, da bo v tem oziru boljše. Svigale so brzojavke ne samo v Ljubljano, ampak tudi v Prago in Levov. To je zarja, ki nam obeta lepši dan. Brzojavili pa smo „Hannibal ante portas.“

Shod v Beli Cerкви.

Tudi shod, ki ga je priredilo katol. politično društvo za Dolenjsko 18. t. m. v Beli Cerкви, je bil jako lep. Vdeležba je bila prav velika. Poleg Belocerkovčanov je bilo videti mnogo možakov iz Smarjete in Skocijana. Seveda vdeležencev bi bilo še več iz Bele Cerkve, ako bi ne bila znana „Narodovca“, gostilničarja belocerkovška, ljudem — svojim dolžnikom — branila na shod, češ: saj se bo tu samo nevednim natvezalo. Shod sam se je vendar vršil mirno. Odpora ni bilo nobenega.

Prvi govornik, g. Matija Prelesnik, je začel z Vodnikovimi besedami:

„Slovenec, tvoja zemlja je zdrava, — za pridne nje lega je prava; — polje, vinograd, gora, morje, — ruda, kupčija tebe žive. — Za uk si prebrisane glave — pak čedne in trdne postave; — išče te sreča, um ti je dan, — našel jo boš, ak' nisi zaspan!“

LISTEK.

Sreča v nesreči.

Vesela dogodka. Spisal Srdán.

(Dalje.)

„Le stoj“, zakriči ta hripav, „le stoj, to mi boš plačal! Roparja —“ in glas mu odreče.

„Le čakajta!“ zahrope se v onemogli jezi in obmolknje.

„To je živina!“ reče boječ Miha.

„No, mu bodo že v mestu uro navili,“ odvrne oni škodoželjno.

In dalje sta gnala Petra Gržina k županu, čegar hiša je bila četrt ure pod vasjo. Peter Gržina pa, ki je imel danes strahovito smolo, je snoval maščevalne naklepe ter hvalil Boga, da jih ni nihče srečal, ko je moral kakor hudodelec korakati povzanih rok dalje.

Župan je stal na pragu in leno gledal oblake. Bil je to majhen, rejen možiček in radovedno je pogledal prišlece.

„Oče župan, oče župan,“ zadere se Blaž, „ga že imamo, že. Branil se je, branil, pa dala sva mu z Mihom.“

„Gospod župan, gospod župan!“ skuša ga prepiti Peter Gržina, „hudimana, poslušajte me, jaz protestiram proti takemu nasilstvu?“ in zopet se razjari in da je mogel, zadavil bi bil svoja varuha.

„Aha, zopet se jezi,“ izpregovori dobrovoljno Miha.

„Mislim,“ zasmeje se Blaž, „he, he, oče župan, zdaj mu bodete že pokazali, kako in kaj!“

Župan ni vedel, kaj bi si mislil. Naposled stopi vendar oblastno naprej.

„No, kaj pa je Blaž? Koga pa pelješ, kakor kako živino?“

„I,“ začudi se Blaž, „saj vidite, oče župan. Tistega lopova, o katerem je danes klical birič — saj morate vi bolje vedeti, kakor jaz.“

„Tisti?“

„O meni je klical, lažnik?“ zavpije v čudu Gržina. „O meni? Ali veš, kdo sem? Gospod župan, jaz sem v službi pri advokatu Volkaču, razumete?“

Župan zopet ni vedel, pri čem da je.

„Pa mu verjamete?“ oglasi se Miha.

„Le verjemite mu, oče župan, le verjemite!“ vpije Blaž. „Ali ne veste, da je klical birič, kako se laže? Kaj?“

Petru Gržini, kateremu Bog baš bistrumnosti ni dal premnogo, dasi ga je z vsemi ostalimi dobrimi lastnostmi obilno nadaril, se je vse zmedlo v glavi. Vse mu je bilo nejasno in megleno, in skoro, da ni vedel, kaj se žnjim godi.

„Ali kaj ima birič z mano opraviti?“

„Kako zna!“ nasmeje se Miha.

„In jabolka je kradel! Ze iz tega se vidi, da sva ujela pravega tiča!“

„Gospod župan, tisto dvoje jabolk plačam vsakomur. In zato počno ti, ti — ne vem, kako bi re-

kel — tako stvar. Pritožim se v mestu, ako me brž ne izpustite!“

„Jaz pa vem, oče župan,“ oglasi se Miha, „po tisti papir pojdit!“

„Saj res!“ in župan steče z glavo majaje v hišo. Brž pride zopet s pismom.

„Saj vas pa ni treba,“ obrne se k gledalcem, ki so se nabrali.

„No, torej, berite, oče župan!“ reče Blaž.

„Le berite, le,“ potrdi Peter Gržina, upajoč, da ga to reši iz te zmešnjave.

„Torej pogledjmo! Majhne, pa močne postave —“

„Vidite!“ vzklikne Miha veselo, „saj je še za spoznanje manjši, kakor jaz!“

In močan je tudi, saj vidite, kakšen hrust je. — Jedenkrat me je udaril, pa sem kar padel po travi!“

„Ha, ha, ti Blaž!“ zasmeje se župan.

„Jè no, saj ne pravim baš, da me je vrgel. Izpodtaknila sva se oba — —“

„Hm, hm; rjavi lasje, sive oči —“

„No, kaj sem pravil? Le pogledjte, kako lepe rjave lase ima!“

Peter Gržina je v tem trenutku želel biti plešast.

„No, očes pa nima sivih!“ oglasi se župan.

„Kdo pravi, da ne?“ zakriči Blaž.

„Saj vendar vsak vidi, da ima rjave!“

„Kaj res ne vidite, oče župan, da ima sive? Le pogledjte, Miha!“

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. julija.

Da, zdrava, rodovitna je slovenska zemlja. In krepko ljudstvo biva todi, ljudstvo z bistro glavo, z blagim sreem. To ljudstvo res lahko pride do sreče, ako ni zaspalo. Toda reči moramo, da je to ljudstvo, kakor druga krščanska ljudstva, v zadnjem času malo preveč spalo. In ko je spalo, je prišel sovražnik in zasejal škodljivo seme, seme liberalizma. In bujno je poglano to seme, pa nam škodovalo v verskem, narodnem in gospodarskem oziru. O škodi v verskem oziru govornik ne govori o tej priliki, pač pa o škodi v narodnem in gospodarskem oziru. Liberalizem nam je škodoval v narodnem oziru, ker je narod razcepil. Svoj narod, svoj jezik ljubiti človek sme, da, mora.

Prav je, veseliti se narodove sreče in blagovitosti. Prav je, to blagovitost pospeševati. Svoj rod je ljubil tudi Kristus, ljubil veliki Pavel; ljubili so svoj rod vsi pravi katoličani, ljubili z najodkritosrdnejšo, najpožrtvovalnejšo ljubeznijo, kakor spričuje zgodovina vseh stoletij. A prav ni, svoj narod tako ljubiti, da vidimo v narodu samo dobre strani, slabih ne, kjer so. Prav ni narodnost postaviti za vrhovno merilo in pravilo vsega človekovega ravnanja in nehanja. Prav ni, proglašiti absolutno narodnost, da se mora človek klanjati tej absolutni narodnosti. To so pa storili naši liberalci. Katoličani so se jim morali upreti. In odtodi razcepljenje. Torej so liberalci krivi narodnega razpora; zraven pomni, da se ti liberalci, ki nas radi pitajo brezdomovince, sami v zadnjem času družijo z nemškutarji.

Se več nam je škodoval liberalizem v gospodarskem oziru. Liberalno gospodarstvo je postavil za glavno načelo individualno, posameznika korist. Človek naj sam na se gleda. Čem močnejše se poteguje posameznik za svoje koristi, tem bolj zvezete gospodarsko življenje. Zato pa morajo pasti vse ograje, ki bi ovirale in omejevale posameznika. Svobodno bodi vsakemu, katero obrt naj izvršuje. Svobodno bodi vsakemu, naj se naseli, koder hoče. Svobodno bodi razkosavanje zemljišča. Vsi morejo, da morajo, drug z drugim tekmovati, če hočejo do česa priti... Kaj je obrodil ta nauk, liberalni ekonomizem? Da se nahaja vse bogastvo v rokah posameznih kapitalistov, ki imajo stroje in tvornice lahko z vsemi tekmujejo, nižji stanovi pa trpe strašansko, skoraj neznošno bedo. In sedaj nastopajo socijalni demokratje in pravijo, da hočejo pomagati delavskim stanovom.

Toda njihovi načrti so neizvedljivi, slone na brezbožni podlagi, bi ljudstvo spravili še v večjo bedo. Zato se mora krščansko ljudstvo združevati v krščansko-socijalna društva in si skušati pomagati. Združujejo naj se delavci v delavska društva, obrtniki v obrtne zveze, kmetje naj snujejo posojilnice in kmetijske zadruge! To bodi naša organizacija.

Drugi govornik, državni posl. g. dr. K r e k, je govoril o političnem položaju. Najprvo pravi, da ni prišel nevednim natvezat, kakor je ljudstvu tvezil znani belocerkovski krčmar. On ima pravico govoriti na tem shodu, kakor vsak človek lahko pripoveduje kaj drugim, če ga le hočejo poslušati, kakor tudi oni krčmar lahko pred svojo krčmo zbira ljudi in jim govori.

Drugič je pa on državni poslanec za celo Kranjsko, ima torej pravico govoriti svojim volilcem. On ni prišel sem natvezat, ampak rad bi ljudi kaj poučil. Prešedši na državni zbor pravi, da on sploh ni šel z nobenimi posebnimi nadami na Dunaj. In res se ni goljufal. Državni zbor ni mogel nič storiti za ljudstvo. Krivi so nemški kričači. Govornik na to obširneje poroča o zadnjem državnozbornem zasedanju. Potem pravi, da tako dolgo ne bo boljše, dokler kmet ne dobi več pravic. Sedaj je preveč odvisen od okrajnih glavarstev. Zupani so prav za prav le pisarji okrajnega glavarja.

Nadalje se je dotaknil gospod govornik nagodbe z Ogersko, avtonomije dežela in narodov in je k sklepu ognjevitopriporočal ustanovitev posojilnic po Raiffeisenovem načinu.

Nad jedno uro trajajoči govor so poslušalci naidušeno sprejeli.

Društveni predsednik je še prebral, kakor v St. Jerneju, resolucijo, v kateri se pozivlje vlada, naj izda Češki in Moravski podobno jezikovno naredbo za slovenske dežele, zahvalo princu Schwarzenbergu, potem izjavo, da so volilci tega okraja za direktno in tajno volilno pravico, kar se je jednoglasno sprejelo.

Poljaki in desnica. Predvčeraj je „Slov. Narod“ objavil brzojavko z Dunaja, da se je sošel pododsek izvrševalnega odbora parlamentarne večine in da sta grof Dzieduszycki in Wielowieyski v seji naglašala solidarnost Poljakov z ostalimi klubi desnice. Imenovana dva poljska poslanca sta se sicer res izjavila v tem smislu, toda ne na Dunaju v pododseku izvrševalnega odbora, ker se ta pododsek doslej ni sošel, temveč doma v Galiciji. Grof Dzieduszycki je namreč v glasilu poljskega kluba „Słowo Polskie“ izjavil, da so vsa poročila in govornice o intrigah poljskega kluba proti Badeniju izmišljene. Poljski klub hoče podpirati Badenija, a ravno tako braniti jezikovni naredbi. Še odločneje se je izjavil državni poslanec Wielowieyski na shodu v Kolomeji. Rekel je mej drugim: Sedanja desnica ne bode podpirala nobene vlade, ki bi preklicala jezikovni naredbi ali pa se vpirala načelom, na podlagi katerih se je zjediniła desnica. Poljaki ostanejo zvesti skupnemu programu desnice.

Požidovljenje na avstrijskih srednjih šolah. Skoraj v vseh večjih mestih, koder bivajo židovi, z žalostjo opažamo, da so si po večini priborili poslednji skoro vse srednje šole v svojo last. Najboljši dokaz za to trditve je dunajsko glavno mesto. Na občinski višji gimnaziji v 2. okraju je bilo minulo šolsko leto 92 katolikov in 298 židov, na državni pa 128 katolikov in 333 židov. Gimnazijo v 9. okraju je pohajalo trikrat toliko židov, ko katolikov. To so res ogromne številke, ako pomislimo, da tvorijo židje le dobro desetino vsega dunajskega prebivalstva. Vzrok so temu le katoliški starši, ki ne pošiljajo svojih sinov v šole in s tem ne skrbe za naraščaj bodočih voditeljev ljudstva. Ako se odgoji samo židovski naraščaj, je popolno umevno, da bo krščanskemu ljudstvu manjkalo takih voditeljev, kakoršnih mu je potreba v sedanjih zmedenih razmerah.

Avtonomijsko vprašanje v južnih Tirolah je zopet na dnevnem redu. „Voce Cattolica“ poroča namreč iz Tridenta, da so italijanski državni poslanci Bazzanella, Salvadori, Ciani in Malfatti dobili povabilo od namestnika grofa Merveldt, da se posvetujejo o predlogih, ki so jih predložili ti poslanci ministerstvu v zadevi vprašanja avtonomije. Posvetovanje traja najbrže več dnij. Zastopniki italijanskega tirolskega prebivalstva delajo z vso silo na to, da se južni del dežele popolno loči od severnega ter se mu zagotovi samostojna uprava. S tem si menijo pripraviti pot za izvršitev ideje o „zjedineni Italiji“ ki jo goje vsi laški iredentisti.

Parlamentarni položaj na Ogerskem. V včerajšnji seji ogerske poslalske zbornice se je vršila napovedana burna razprava o predlogu ministerskega predsednika barona Banffyja, naj v bodoče trajajo zbornične seje od 10. ure dopoldne do 3. ure popoldne. Debata sicer še ni končana, kajti nadaljuje se še danes in morda še ne bode dovedla do nikakega rezultata, vendar se že iz včerajšnjih govorov razvidi, da bode ministerski predsednik brez kompromisa mej obema nasprotujočima si strankama težko dosegel to, kar želi doseči s svojim predlogom, namreč tisti lep mir, v katerem se lahko izvede vse, kar je ljubo vladi in njenim privržencem. V ime opozicije so govorili le trije poslanci, mej temi sta posebno trdo prijemala vladno stranko posl. Košut in predsednik ljudske stranke Molnar. Prvi je po daljšem govoru predlagal, naj se kratkomalo odkloni Banffyjev predlog. Pomenljiveji je pa govor Molnarjev, ki je natančno pojasnil stališče svoje stranke. Govornik je izjavil, da njegova stranka ne more pritrditi predlogu; možje ljudske stranke niso zato prišli v zbornico, da bi si morda pridobili koncesij za kako železnico, mastno dotiranih mest ali redov, marveč zato, da bi zastopali interese svoje dežele. Predlog ministerskega predsednika se mora odločno odkloniti, ker se uvidi v tem samo nasilje vlade proti dozdevni obstrukciji opozicije. Sloboda govora se pa mora vsikdar varovati in ne maramo postopati tako, kakor liberalna stranka, katere člani so podobni onim, ki pridejo iz zavoda za gluhoneme. Minister se jako moti, ako nam bo s tem svojim korakom zavezal jezike, kajti na razpolago so nam še druga sredstva, s katerimi se bo lahko porabil podaljšani čas za tako zborovanje. Mi zahtevamo slobodo govora in tiska, ter se v to svrhu ne bomo zbal nikakih sredstev. Govornik konečno predlaga, naj se preide preko pred-

loga na dnevni red. — Poleg tega se je pa vršilo včeraj tudi posvetovanje strankinih načelnikov pod predsedstvom Szilagyja. Zagotavlja se, da se je opozicija izjavila voljno pospešiti razpravo o sladkornem davku, kakor tudi o drugih nujnih predlogih, le glede § 16 tiskovnega zakona, ki določa, kakor znano, da spadajo razžaljenja v podrečje navadnih sodišč, je izjavila, da se mora vrniti justični komisiji v zopetni pretres. Ta zahteva opozicije gotovo ni pretirana, in se strinjajo žnjo še celo zmerni vladinovi. Ako vlada ugodí tej želji, potem se morda poleže burni prepír v ogerski zbornici.

Volitve za kongres ogerskih katolikov so izpadle večinoma zelo ugodno. Izvoljeni so malone na vsi črti možje, ki kažejo resno voljo, z vso vnetostjo delovati za katoliško stvar. Pred vsem je pa zmaga sijajna v glavnem mestu Budimpešti. Sijajno sta zmagala kandidata grofa Ferdinand Zichy in Moric Esterhazy. Prvi je dobil 4127, mej tem ko je nasprotnik ujel samo 239 glasov, drugi 2906 proti 2081 glasovom. Ta zmaga pač jasno dokazuje, da ogerski katoliki lahko iztrgajo vso moč liberalcem iz krempljev, ako store le svojo dolžnost. Največja zasluga za to pristoja vrlim vodjam katoliške ljudske stranke, o kateri se je svojedobno zatrjevalo, da v Budimpešti niso zanjo godna tla. Jeza frama-sonov in liberalcev je seveda nepopisna, kajti domnevali so si, da bodo oni imeli prvo besedo v vprašanjih, tičočih se strogo katoliških zadev.

Crispi zopet v javnosti. Minuli torek se je odkril v Milazzo v Italiji spomenik onim vojakom, ki so padli v bitki l. 1860. Pri tej priliki je imel slavnostni govor stari lisjak Crispi, o katerem je pač vsakdo menil, da si ne bo več upal iz svojega brloga. V svojem govoru je seveda takoj zopet zajahal političnega konja ter slavil, sicer posredno, samega sebe. Posebno vrezal se je pa s trditvijo, da je sramotnega poraza v Afriki kriv samo vojskovodja. To prvič ni popolno resnično, kajti ravno lisjak Crispi je izza kulis največ vzrok, da je podlegla italijanska armada, nadalje pa gotovo tudi ni lepo, da pred svetom tako blati svojega prijatelja. Crispi bi bil pač bolje storil, ko bi bil ostal raje v svojem brlogu, nego da se je podal v javnost. Jedino to je prav pametno povedal, da ga Italija prav nič ne pogreša. Gotovo; a še bolje bi bilo zanjo, ko bi ganikdar ne bila poznala.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 22. julija.

(Vseslovenski shod.) Skoraj vsi slovenski politični listi priporočajo v s e s l o v e n s k i s h o d, na katerem naj bi se govorilo o političnem položaju ter sklenili načrti za nadaljno delovanje in postopanje zastopnikov slovenskega naroda nasproti vladi in zagrizenim narodnim nasprotnikom na severu in jugu, ki so nam napovedali smrtni boj. „Narod“, govoreč včeraj o tej ideji, dostavlja: „Morda se stvar le izvede, če tudi „Slovenec“ še vedno molči.“ Da, izvede se in se mora izvesti ta ideja, ali jo n e m š k u t a r s k i patroni „Slov. Naroda“ in zavezniki naših skupnih nemških nasprotnikov odobravajo ali ne. Slovensko-hrvatski državni poslanci so se že pred odhodom z Dunaja razgovarjali o tem ter sklenili, da ostanejo v vedni dotiki ter ukrenejo potrebne korake, kedar bode treba. In sedaj je nujna potreba, kar smo že opetovano naglašali, da slovenski narod pokaže svojo žilavost, svojo samozavest in trdno odločno voljo, da hoče z vsemi zakonitimi sredstvi braniti svoje pravice, svoj obstanek. Vprašanje pa je, kako naj se uresniči ta ideja, da bode slovenski narod v svoji celoti stal kot jeden mož na braniku? Ali morda pod firmo nemškutarke klike pri „Sl. Nar.“? Tu pač smemo svariti merodajne kroge slovenske, kajti shod se potem iz raznih razlogov skoraj gotovo izjalovi. Naša misel je bila že dlje časa, naj se snidejo, preje ko mogoče, vsi slovenski državni poslanci in oba hrvatska zastopnika Istre, katerih prva dolžnost je, da se dogovoré glede položaja ter o potrebnih nadaljnjih korakih. Državni poslanci naj ukrenejo, naj se zjedinijo glede skupne taktike nasproti vladi z ozirom na žalostni položaj vseh Slovencev in Hrvatov v Istri. Ako državni poslanci sklenejo, da se potem na primernem kraju skliče vseslovenski shod, potem bomo storili i mi vso svojo dolžnost, da se ta shod izvrši častno. — Časa sedaj ne smemo zgubiti, zato z veseljem pozdravljamo vest, da sklicuje načelnik „slovensko krščanske narodne zveze“ državne poslance k skupnemu posvetu že prihodnji petek dne 30. t. m. v

Ljubljano. Pri ti priliki pa še jedenkrat izjavljamo, da po svojih, naši državnozbornski zvezi načelno nasprotnih izjavah „Slov. Narod“ nima pač prav nobene pravice kakorkoli se ji postavlja za „komandanta“ in da je on jedini slovenski list, na kateri se ne smejo ozirati zvezinim načelom zvesti državnozbornski poslanci, tembolj, ker so njegovi predali odprti le zabavljanju, klevetanju in obrekovanju množ, ki jih je slovenski narod izbral za svoje zastopnike.

(Osebnosti) Mil gosp. nadškof dr. J. Glavina so danes tukaj 18 gospodov bogoslovcev posvetili v duhovnike ter se popoldne z brzovlakom vrnil v Trst. — Z Bleda se nam poroča, da se je ondi za več časa v hotelu „Mallner“ nastanil ruski cesarski državni tajnik pl. Manzurov. — Minoliti teden se je iz Amerike pripeljal v Ljubljano naš rojak č. g. F. S. Susteršič, ki ostane nekaj časa v stari svoji domovini. — Včeraj popoldne je bil pogreb nenadoma umrlega c. kr. računskega svetnika pri deželni vladi, gospoda Vilibalda Bregarja.

(Nevihla.) Sinoči okoli 11. ure je vila huda nevihta z dežjem po Ljubljani in okolici; mej dežjem je padala tudi toča.

(Toča.) Iz Krškega se nam poroča: Sinoči okoli 1/2 11. ure zvečer je bila po našem okraju precej huda toča. Kolikor se je moglo dognati, vzela je zopet toča po najboljših legah do polovice pridelka v vinogradih, in sicer po istih, kjer je tudi lani toča pobila. Županstvo v Krškem storilo je potrebne korake, da se škodo takoj ceni.

(Nesreči.) Iz Dola pod Ljubljano se nam poroča: V ponedeljek zvečer okoli 7. ure žene posestnik Janez Jemec iz Kleč konja napajat na potok Mlinšica blizu Save. Na konju jezdeč zagazi v globočino. Konja se rešita, a mož ostane pod vodo; našli so ga mrtvega na dnu v torek zjutraj. Pes gospodarjev je celo noč tekal in lajal ob kraju nesreče. — Danes ob 7. uri zjutraj je padel z odra pri Gorjupovi stavbi na Rimski cesti italijanski zidar Fr. Geati ter se težko poškodoval na rokah in glavi. Odpeljali so ga v bolnico. —hl.

(Tretje veroučiteljsko mesto v Ljubljani.) Deželni šolski svet je v dogovoru z deželnim odborom ustanovil tretje mesto veroučitelja za tukajšnje javne ljudske šole.

(Iz Vodic.) Na mnoga pismena in ustna vprašanja naznanjamo tem potom, da bo vsakoletni shod pri sv. Luciji na Skaručini 8. ned. po Binkoštih ali dne 1. avgusta in da duhovne postrežbe cenjenim božjepotnikom ne bo manjkalo, četudi ondi sedaj ni stalnega duhovnika. Oni, kateri se zanimajo za nove stavbe, naj si poleg lepe skaruške ogledajo tudi krasno novo vodiško cerkev.

(Stoletnica.) Za stoletnico rojstva slavnega slovenskega misijonarja in škofa v Severni Ameriki, Ireneja Friderika Barage, vršila se bo na njegovem rojstnem domu v gradu Mala Vas, župnije dobrniške, pol ure od železniške postaje Velika Loka, dne 25. julija ob 1/2 3. popoldan ljudska veselica z naslednjim vspešnim: 1. Ob 1/2 3. uri pop. ogled kipa slavnega škofa v dobrniški župni cerkvi. 2. Odhod v pol ure oddaljeno Mala Vas šolske mladine z zastavo, častitih gostov in godbe. 3. V Mali Vasi pogostitev šolske mladine in veselice. 4. Slavnosten govor pred spominsko ploščo. 5. Tombola. 6. Prosta zabava. — Slavnostni odbor, zlasti pa posestnik grada gosp. Julij Treo vabi vse slovenske rodoljube, da se v obilnem številu udeležijo veselice in pri tem spominjajo moža svetovnega pomena, moža, čegar zibel je tekla na slovenskih tleh, moža, ki je s svojim zivljenjem in delovanjem raznesel slavo slovenskega naroda širom sveta. Za postrežbo č. gostov bo preskrbljeno; pri neugodnem vremenu se veselica preloži na poznejšo nedeljo, dne 1. avgusta.

(Tatvina.) Nocoj so neznan izzmoviči iz barake prodajalke Marije Lukanec v šolskem drevoredu odnesli blaga za 30 gl. — Uzmoviča, ki sta v noči od 18. na 19. t. m. poskušala svojo srečo pri Mariji Agnola in G. Susteršiču na Glincah, sta pečarska pomočnika Janez Dovjak in Karol Oblak. Dovjak je že pod ključem.

(Iz Podbrezja.) Ne zaradi sebe, tudi ne zaradi tistih gospodov učiteljev, ki iščejo po časopisih obresti zaradi moje pridige ob Praprotnikovi slavnosti dne 4. t. m., ravno tako ne zaradi tistih, ki so slišali cel moj govor, ampak zaradi tistih gospodov učiteljev, ki me niso slišali, in zaradi vseh tistih, ki so „dobre volje“, — izjavljam, da je bil namen

tiste moje pridige ta - le: Priprosto ljudstvo svariti pred slabim izgledom takih omikancev, ki se ne zmenijo za vero, a vzbuditi posebno spoštovanje do vseh omikancev, ki spolnujejo svoje krščanske dolžnosti in se ne sramujejo očitno pred svetom kazati svojega krščanskega prepričanja, in s tem povzdigniti pokojnega Praprotnika kot krščanskega moža. Zato sem najprej pokazal, da takozvani omikanci, ki se ne zmenijo za cerkev, molitev, post, spoved itd., ne delajo prav, dasiravno so študirani, in jih ne smejo posnemati; razjasnil sem, od kod to prihaja, da je ravno med takozvanimi omikanci največ takih, ki ne marajo za cerkev, spoved itd.; v drugem delu pa sem pokazal, da je le v pravem krščanstvu prava omika, da je je zastoj iskati pri tistih, ki imajo svojo pamet za večjo luč, kot svitlobo krščanske vere, in ki bolj cenijo časopise polne zabavljic zoper vero, škofo in duhovnike kot pa sv. pismo in katekizem. Vse to sem govoril popolnoma objektivno, namigaval nisem niti najmanjše na navzoče omikance, niti sploh na kakšno drugo omikano osebo. „Hujskal“ sem pa končujoč svoj govor tako - le: „Prizadevaj si v prvi vrsti za krščansko omiko! Ko boš prišel pred sodbo, te Bog ne bo vprašal, če si bil posvetno omikan, če si nosil rokavice in gladko znal govoriti in pisati, marveč vprašal te bo, če si spolnoval njegove zapovedi in živel po njegovi volji. Zastran tistih omikancev pa, ki se ne zmenijo za vero, zapomni si, kar bom zdaj povedal. Sv. katoliška cerkev zapoveduje: „Bodi vsako nedeljo in praznik pri sv. maši, postiš se, spovej se vsaj enkrat v letu“. In naš Gospod Izveličar je rekel: „Kdor cerkve ne posluša, ti bodi kakor nevernik in očitni grešnik“. Kdor tedaj teh zapovedij ne spolnuje, takega imej za nevernika in očitnega grešnika, s takim ne imej nič opraviti, razven, če moraš. Tako mu na znanje daš, da pred Bogom in krščanskim ljudstvom nihče ne more veljati za poštenega, kdor se krščanstva sramuje; nasproti pa takega gospoda, ki kot pošten kristijan cerkvene zapovedi spolnuje, zelo zelo v časti imej in visoko spoštuj, zakaj njegova vera je močna, ker mu je posvetna modrost in učenost ni zadržala, on tihoma s svojim zgledom veliko dobrega stori. In ker je bil ta mož, ki mi je dal povod, da sem danes o tem govoril, ker je bil Andrej Praprotnik tak krščanski mož, ki se ni sramoval pred svetom svojega krščanskega prepričanja kazati, zato ti ga stavim v lep zgled in časten spomin“. V tem „hujskanju“ je ob kratkem izraženo, kaj sem hotel s svojo pridigo doseči. Da sem ravno o tem govoril, ko je bila tako lepa priložnost, ne, ker so bili zraven omikanci, ampak, ker smo slavili krščanskega omikance Praprotnika, zameriti mi ne more noben, ki je „dobre volje“.

Janez Zabukovec, kapelan.

(C. kr. trgovinsko ministerstvo) naznanja trgovskim in obrtnim zbornicam, da bode dne 26. julija 1897 pri vojaškem monturnem oskrbništvu v Belemgradu javna ustmena licitacija za razne gumbe in tudi za 1000 čizem itd. Razglas je v pisarni zbornice v Ljubljani na razpolago.

(Popravek.) V včerajšnje poročilo o seji mestnega zbora ljubljanskega se je vrnila neljuba pomota. Glasiti se mora, da pripada k ljubljanskemu gradu devet, ne pa 900 oralov sveta.

(Nemških izvestij muzejskega društva) za Kranjsko je ravnokar izšel IV. snopič z nastopno vsebino: I. „Das Klima von Krain“, piše profesor Ferd. Seidl. II. „Aus dem Weichselburger Archive“, piše Konrad Črnologar. Vestnik.

(Volilski shod) bode prihodnjo nedeljo v Kozjem v gostilni Fr. Gučeka ob 3. uri popoldne. Poročal bode državni in deželni poslanec g. Jos. Zičkar.

(Nesreča na železnici.) Iz Slavine, 21. julija: Danes zjutraj ob 6. uri 50 minut je osobni vlak, ki vozi iz St. Petra v Ljubljano, povozil Andreja Vadnova, 46 let starega konjarja v c. kr. kobilarni v Prestranku, malo višje nad postajo istega imena. Po glasu zdravniškega spričala se je bilo nesrečniku zmešalo, bil je namreč nekaj dnij sem ves zbežan in se čudno vedel. Danes zjutraj se je bil zgubil ter skočil tik pred vlak, ki je prihajal iz St. Petra. Mrtev je bil takoj na mestu. Revež je zapustil ženo in pet nedoraslih otrok. To je v teku poletja druga nesreča na železnici, ki se je zgodila tukaj. — Še veliko večje nesreče nas je obvaroval sam Bog, in sicer na Prelazu na Grubnicah, o katerem je bilo v

„Slovenec“ že večkrat omenjeno. Na sv. Petra in Pavla dan — 29. junija popoldne — se je peljala Ivana Česnik, kajzarica iz Koč, s sedemletno hčerko po železnici s Prestranka do St. Petra in je šla od tod v Klenik obiskat bolno mater. Zvečer je naprosil njen mož Gregor Česnik pri sosedu voz in konja ter šel v hladu po svojo ženo in hčer. Ko se pripeljejo okoli 1. ure po polnoči po veliki cesti do občinske poti, ki zavije na Grubnicah v Slavino in Koče, se peljejo preko železničnega tira ob odprtih zavorah in vidijo luč pomikati se proti njim sem od večkrat omenjene čuvajnice št. 756. Mislili so, da gre čuvaj s svetilnico po tiru, a komaj se voz pjamakne čez tir, prigrmi z vso silo vlak mimo njih in zavora pade tik za vozom, ko je bila lokomotiva že mimo. Le par sekund naj bi bili z vozom lasneji, in vlak bi bil raztrgal konja, voz in tri ljudi na njem. To je nov dokaz, kako potrebno je, da bi se čuvajnica prestavila k zavoram. Da je ta dogodek popolnoma resničen, lahko izve vsak, kdor se zanima za to, pri gospodarju Česniku v Kočah hišna št. 44.

(Pol. društvo „Edinost“) v Trstu je zadnjo nedeljo imelo občni zbor. Zbralo se je mnogo razumnikov svetnega in duhovskega stanu ter mnogo Slovencev iz Trsta, okolice in Istre. Mej drugimi so se udeležili zborovanja drž. poslanec V. Spinčič, oba dr. Trinajstiča, dekan Kompare, Sl. Jenko in dr. Stanger iz Istre, dalje Iv. Nabergoj, brata Gorjupa, I. Vatovec itd. Zborovanje je vodil M. Mandič; govorili so Spinčič, Kompare, Nabergoj, dr. Rybar in dr. Gregorin. Več o shodu prihodnjič.

(„Narodni Dom“ v Trstu.) Primorski, osobito tržaški domoljubi, kakor „Edinost“ poroča, resno mislijo na to, da si v Trstu zgradé skupen „Narodni Dom“. Na zadnjem občnem zboru „Edinosti“ se ni obravnavalo o tem vprašanju, ker ni dostajalo časa; toda še letos se bodo sklicali zastopniki raznih slovanskih društev v Trstu, da se razgovoré o tem velevažnem vprašanju.

(V Trstu) štrajkajo skoraj vsi delavci v trgovinah za les. V pristanišču je 22 ladij z lesom. Manjše tvrdke hočejo ustredi zahtevam delavcev, a večje se branijo.

(Iz Reke.) Dobili smo že novega župana — in izbran je tudi novi župnik — le novega guvernerja še vedno ni, akoravno ga čaka potratno opravljena nova palača. — Pred izvolitvijo novega mestnega zastopstva govorilo se je, da ne mislijo več imenovati za Reko guvernerja, nego samo komisarja, in da tudi policijo vlada prevzame. — Rečanom ni bilo to po volji. Govori se, da je vlada še vedno takih mislij, in da to želi izvesti, čeravno so radi tega volitve v mestno zastopstvo proti njeni želji izpale. Mažari hočejo svojo oblast, ne meneč se za pravico in ne za provizorij.

(Dunajčanje v Marijinem Celju.) V nedeljo 18. t. m. se je odpeljalo nad 2000 vrlih Dunajčanov obiskat blaženo Devico Marijo in prosit jo nebeške pomoči v dušnih in telesnih potrebah. Slabo, deževno vreme je preprečilo slovesni uhod v cerkev, kakor se je izprva nameravalo. Pevajoč zahvalno pesen stopili so možje v cerkev, koder je pater Abel pozdravil božjepotnike. Povdarjal je zlasti, da je glavna naloga možakov, da uvedejo praktično krščanstvo, to pa zamorejo storiti s pomočjo Matere Marije. V nedeljo zjutraj bile so že ob 4. uri vse spovednice obdane. Ob 1/2 9. imel je superior Forstner prekrasen govor, proslavljal je Marijo kot kraljico miru. Po slovesni sv. maši in kosilu podali so se božjepotniki na razne kraje. Popoldne zbrali so se zopet in pater Abel prebral jim je veliko število brzojav, ki so došle iz najvišjih krogov, in tudi iz cesarske rodovine. Pod večer bil je slovesen sprevid s svečami; nato je pater Abel pojasnil udeležencem, kaj da hočejo od Marije in kaj hoče Marija od njih. Drugo jutro po sv. maši odpravili so se zopet Dunajčanje domu, kakor tudi udeleženci iz drugih krajev.

Društva.

(Dijaški kuhinji v Kranju) so v času od 1. marca do vštete 15. julija 1897 razun rednih prispevateljev darovali p. n. dame, gospodje, uradi in družbe: župnik Avgust Turk na Koroški Beli 2 gl., učitelj Avser na Bohinjski Beli 2 gl. 50 kr. in 2 gl., 2 „šnopsarja“ 20 kr., Matija Bobnar iz Lahovič 20 kr. in 20 kr., hotel „Nova pošta“ z datumom 14. febr. 1897 20 gl., notar Niko Lenček in Jakob Jelovčan iz Loke stavo 10 gl., po Herm. Boland Ivan Vičič iz Postojne najdenino za

zubljenno manšeto in stroške zdravila za posebno hudega „mačka“ 1 gl. 50 kr., družba v Podbrezju 3 krome, drž. poslanec Josip Pogačnik 10 gl., notar V. Globočnik z ozirom na koncert dne 3. aprila t. l. 10 gl., Ivan Rakovec istotako 2 gl., dr. E. Savnik istotako 5 gl., Pavel Lozar in I. Tavses iz Ljubljane à 1 gl., odbor za prireditve koncerta dne 3. aprila t. l. na korist „dijaški kuhinji“ in „podporni zalogi“ polovico čistega dohodka 102 gl. 95 kr., kranjska branilnica v Ljubljani 50 gl., po prof. Stritof-u Fran Svetič na Dunaju 1 gl. 50 kr., po dr. E. Savniku inžen. Vilko Pollak iz Tržiča 2 gl., nadučitelj A. Kragel od tod 2 gl., davkar vitez Andriolli od tod 1 gl., nadučitelj Josip Traven v Naklem 2 gl., po učitelju Kuharju Frančiška Keršič iz Trboj namestu venca na očetovo krsto 10 gl., slavni deželni zbor vojvodine kranjske 200 gl., poštar Mart. Kučič iz Kokre 65 kr., Jan. Cvenkelj v Ljubnem 5 gl., Rudolf Kokalj vsiljen mu dar 21 kr., Vinc. Debeve 50 kr., po V. Majdiču Peter Majdič iz Jarš 30 gl., občinski zastop mesta Kranjskega 150 gl., po dr. E. Savniku upok. župnik Al. Kummer v Stari Loki 1 gl., po dr. Fr. Pernetu dekan Jan. Novak v Radovljici 5 gl., Roz. Widmer 5 gl. in dr. Ušeničnik v št. 4 „Venca“ izkazanih 15 gl., župnik I. Tavčer v Lešah 3 gl., P. M. 1 gl. 50 kr., po Hel. Franke iz Ljubljane ob izletu „Glasbene Matice“ v Postojni dr. Hudnik 5 gl., neimenovan 2 gl., dr. Treo 1 gl., kapelan Mart. Škerjanc v Trnovem mesto venca na krsto † župnika Fr. Ks. Wohinza 2 gl., Jan. Theuerschuh 2 gl., K. Windischer 6 gl., dr. Arko iz Skofje Loke mesto venca na krsto † prijatelja Iv. Guselja 5 gl., Hel. Franke iz Ljubljane od same jeze, ker je morala plačati fujakerja 50 kr., Al. Hanhart 1 gl., nadučitelj Ant. Požar na Trati pri Poljanah 2 gl., Jern. Globotschnig 5 gl., dr. Arko iz Skofjeloke po Neži Rakove „zdravniški honorar dijaški kuhinji v dar“ 10 gl. — „Dijaška kuhinja v Kranju“ je imela v šolskem letu 1896/97 skupnih dohodkov 2529 gld. 73 kr. in stroškov 1826 gld. 73 kr., razdelilo pa se je med dijake 10.678 kosil in 9.907 večerij, toraj skupaj 20.585 obedov. — Odbor izreka vsem darovateljem najsrčnejšo zahvalo in prosi slavno občinstvo nadaljne naklonjenosti.

Telegrami.

Dunaj, 22. julija. V novčnem uradu se uvede po naročilu finančnega ministra s 1. avgustom deveturna normalna delavna doba. Za vsako uro nad to dobo smejo zahtevati delavci določeno doplačilo.

Belgrad, 22. julija. Po sklepu zasedanja skupščine se poda kralj za več tednov v Karlove toplice.

Pariz, 22. julija. „Agence Havas“ poroča iz Carigrada, da je turška vlada v poslednjem času malo bolj prijazna zahtevam velevlastij in so toraj s tem odstranjene največje težkoče, ki se stavijo od te strani v mejnem vprašanju.

Carigrad, 22. julija. Poslaniki pričakujejo pismene izjave od turške vlade glede mejnega vprašanja.

Kaneja, 22. julija. Vojaški governer se je podal včeraj v Retimno, da se informuje o ondodnih nemirih.

Umrli so:

19. julija. Vilibald Bregar, c. kr. računski svétnik, 59 let, Trnovske ulice 15, kap. — Peter Jakober, prisiljenec, 47 let, vodenica. — Franc Azzolini, prisiljenec, 43 let, jetika.

20. julija. Angela Peček, krojača hči, 3¹/₂ meseca, Opekarska cesta 31, božjast. — Marija Kliš, tovarniška delavka, 25 let, Rožne ulice 3, jetika. — Amalija Badl, zasebnica, 59 let, Turjaški trg 2, carcinoma uteri.

21. julija. Viktor Kosmač, poštnega sluge sin, 3 mesece, Dunajska cesta 7, šrevesni katar.

V bolnišnici:

19. julija. Ivan Medič, delavec, 25 let, vulnus sclop. abdom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
21	9 zvečer	730.9	20.0	sl. jzah.	nevihta	
22	7. zjutraj	734.5	16.5	sl. sever	oblačno	38.2
	2. popol.	734.0	22.0	brezv.	dež	

Srednja včerajšnja temperatura 20.2°, za 0.3° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 21. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	9	Špeh povojen, kgr.	72
Rež,	6 30	Surovo maslo,	84
Ječmen,	5	Jajce, jedno	2
Oves,	6 30	Mleko, liter	10
Ajda,	7 50	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	7	Telečje	58
Koruza,	5 20	Svinjsko	64
Krompir,	3	Kostrunovo	40
Leča, hktl.	11	Piščanec	40
Grah,	11	Golob	18
Fizol,	9	Seno, 100 kgr.	1 78
Maslo, kgr.	94	Slama, 100	1 80
Mast,	70	Drva trda, 4 kub. m.	6 30
Špeh svež,	70	„ mehka, 4 „	4 58

Poslano

480 1-1

„Slov. Narodu“, „Učit. Tovarišu“ in gosp. Fr. Zaman-u, nadučitelju v Hrenovicah.

Kolikor se luna zmeni, če pes nanjo laja, toliko jaz, če me „Učit. Tovariš“ in „Slov. Narod“ napadata. Teh dveh in njima po nazorih in mišljenju sorodnih listov pač ne spoznam vrednih, da bi odbijal njihove napade ali jim pošiljal popravke. To je moja zadnja beseda.

Hrenovice, dné 21. julija 1897.

Karol Čik,
kapelan in katehet.

Išče se

471 3-3

tajnik ali knjigovodja

pri neki posojilnici v jako prijaznem kraju blizu večje železniške postaje. Plača po dogovoru. Ker pri posojilnicah ni vedno mnogo posla, mogoče je tudi postranski zaslužek. Ugodno mesto bi bilo za vpkojenega nižjega uradnika.

Več pové uredništvo „Slovenca“.

Registr. vinarska zadruga v Vipavi oddá s 1. avgustom

svoje gostilne

v Ljubljani in Trstu v zakup.

Ponudniki naj se takoj prijavijo. — Kavejca se zahteva. 476 2-2

Koverta s firmo

in
vizitnice
priporoča

„Katol. Tiskarna“
v Ljubljani.

I. kranjski
laneno-oljnati firnež.

I. kranjsko
čisto laneno olje.

Siccativ-firnež (sušilo)
priporoča najceneje 59 104-77

Adolf Hauptmann,
I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja v Ljubljani.

Zajamčeno samočista

odlikovana z najvišjimi odlikovanji

Tomaževa fosfatna moka

iz čeških in nemških tovarn za Tomaževo moko je najboljše učinkujoče in najcenejše fosfornokislo gnojilo.

Da ima v sebi 15-17 odstotno citratno raztopljive fosforne kisline in 28-100 odstotkov fine moke, se jamči.

Za vse vrste zemljine prsti.

Za zboljšanje zemlje revne na fosforni kislini, za vsa žita, okopne in oljne rastline, za vinograde, hmeljne in zelenjavne nasade in posebno za gnojenje travnikov.

Prekaša glede na poznejši vpliv vse superfosfate. Jedva nedostajoča množina citratno raztopljive fosforne kisline se povrne, ceniki, strokovni spisi in druga pojasnila so na razpolago.

Vprašanja in naročbe naj se pošiljajo 56 36-17

prodajališču fosfatne moke

čeških tovarn za Tomaževo moko v Pragi
Mariengasse 11.

Dunajska borza.

Dné 22. julija.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 . 20 .
Avstrijska zlata renta 4%	123 . 35 .
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 . 25 .
Ogerska zlata renta 4%	122 . 60 .
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	100 . 20 .
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	950 . — .
Kreditne delnice, 160 gld.	370 . 50 .
London vista	119 . 50 .
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 . 70 .
20 mark	11 . 73 .
20 frankov (napoleonador)	9 . 50 .
Italijanski bankovci	45 . 45 .
O. kr. cekini	5 . 64 .

Dné 21. julija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	159 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	163 . — .
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189 . — .
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 . 50 .
Tisine srečke 4%, 100 gld.	141 . 25 .
Dunavske vranavne srečke 5%	128 . 75 .
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108 . 50 .
Posojilo goriškega mesta	112 . 50 .
4% kranjsko deželno posojilo	98 . 75 .
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 . 80 .
Priporitetne obveznice državne železnice	225 . 50 .
južne železnice 3%	181 . 30 .
južne železnice 5%	126 . — .
golenjskih železnic 4%	99 . 50 .

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. 75 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	147 . — .
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 . 25 .
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 . 25 .
Salmove srečke, 40 gld.	72 . — .
St. Genois srečke, 40 gld.	76 . 75 .
Waldsteinove srečke, 20 gld.	— . — .
Ljubljanske srečke	23 . 25 .
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	163 . 50 .
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3415 . — .
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	396 . — .
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	85 . — .
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	— . — .
Montanska družba avstr. plan.	129 . — .
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	160 . — .
Papirnih rubljev 100	128 . 50 .

Nakup in prodaja

vsakevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri zrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih papirjev in vestni svéti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnic.